

Βεροίας Παντελεήμων: «Τα χαρίσματα του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 13 Ιουλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** πραγματοποίησε διαδικτυακή ομιλία στη σειρά των εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος» και ανέπτυξε το θέμα: «Τα χαρίσματα του Θεού».

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στη διαδικτυακή ομιλία του ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: Άναφερόμενος ό απόστολος Παῦλος στήν Ἐκκλησία ὡς σῶμα Χριστοῦ, μέλη τοῦ ὁποῦ εἴμαστε ὅλοι οἱ χριστιανοί, μίλησε γιά τά διάφορα χαρίσματα πού ἔχει κάθε μέλος, ὥστε νά ἐξυπηρετοῦνται οἱ ἀνάγκες τοῦ σώματος, ὅπως συμβαίνει καί μέ τό φυσικό σῶμα, μέ τό σῶμα τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Τά

χαρίσματα αυτά προέρχονται από τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο τά διαιρεῖ καί τά κατανεῖμει ἀνάλογα μέ τό πνευματικό συμφέρον τοῦ ἴδιου τοῦ πιστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

«Καί οὕς μέν ἔθετο ὁ Θεός ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν», γράφει ἀπευθυνόμενος πρός τούς Κορινθίους. Ὁ Θεός δέν ἐνεργεῖ χωρίς λόγο, δίδει στόν καθένα τό χάρισμα τό ὁποῖο μπορεῖ νά ὑποστηρίξει ἀνάλογα καί μέ τά ἄλλα χαρίσματα καί τίς δυνατότητες πού ἔχει, ὥστε νά εἶναι ὠφέλιμο καί γιά τούς ἄλλους.

Πολλές φορές, βέβαια, οἱ ἄνθρωποι δέν μποροῦμε νά καταλάβουμε γιά ποιόν λόγο ἐμεῖς δέν ἔχουμε κάποιο χάρισμα πού ἔχει ἓνας ἀδελφός μας ἢ ἀκόμη δέν ἀναγνωρίζουμε τά χαρίσματα τῶν ἀδελφῶν μας. Εἶναι ὅμως πολύ σημαντικό νά μάθουμε νά ἀναγνωρίζουμε τά χαρίσματα τῶν ἀδελφῶν μας καί νά μή ζηλεύουμε ὁ ἓνας τόν ἄλλον, οὔτε νά φθονοῦμε ὁ ἓνας τόν ἄλλον γιά τά χαρίσματα, γιατί ὁ Θεός ἔχει δώσει σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους πολλά χαρίσματα.

Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος χωρίς χαρίσματα ἀπό τόν Θεό. Ἀλλά καί ἂν πεῖ κάποιος ἐγώ δέν ἔχω κανένα χάρισμα ἢ τά ἔχω καταστρέψει ὅλα ἢ τά ἔχω διαλύσει ὅλα, ἔχει τό χάρισμα τῆς κατ'εἰκόνας Θεοῦ δημιουργίας του. Καί μόνο ὅτι εἴμαστε ἄνθρωποι πλασμένοι «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», αὐτό εἶναι χάρισμα μέγιστο. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο χάρισμα, τό ὁποῖο θά μπορούσε νά μᾶς δώσει ὁ Θεός, ἀπό αὐτό, διότι δι' αὐτοῦ μποροῦμε νά γίνουμε «θεοί κατὰ χάριν». Μπορεῖ ὁ Θεός νά κατοικήσει μέσα μας καί νά γίνει πατέρας μας καί ἐμεῖς πραγματικά παιδιά του.

Ἡ διαίρεση τῶν χαρισμάτων γίνεται, ὅπως εἶπαμε, πρός τό συμφέρον τοῦ καθενός μας ἀλλά καί τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε ὡς ξεχωριστούς ἀνθρώπους, γι' αὐτό καί δέν δίδει σέ ὅλους μας τά ἴδια χαρίσματα, διότι κάτι τέτοιο θά καταργοῦσε τήν προσωπικότητα μας. Ἐάν ἓνας ἄνθρωπος εἶναι δεκτικός σοφίας, σ' αὐτόν θά δώσει ὁ Θεός λόγο σοφίας. Ἐάν εἶναι δεκτικός λόγου, θά τοῦ δώσει λόγο ἐνάρετο καί ἅγιο, ὥστε νά ἀξιοποιήσῃ πνευματικά τόν ἑαυτό του.

Όμοιάζει, δηλαδή, αυτό που λέγει ο άγιος απόστολος Παῦλος μέ τό εξής: Ἄς σκεφθοῦμε ὅτι ὁ κόσμος ὅλος εἶναι ἓνα περιβόλι γεμάτο καρποφόρα δένδρα, τά ὁποῖα εἶναι φυτευμένα μέσα στό ἴδιο χῶμα καί ποτίζονται ἀπό τό ἴδιο νερό. Ὅμως δέν εἶναι ὅλα τά δένδρα ἴδια. Κάθε δένδρο εἶναι διαφορετικό. Ὑπάρχουν πορτοκαλιές, μηλιές, ἀχλαδιές, λεμονιές, μανταρινιές, ροδακινιές κ.τ.λ. Τό ἴδιο νερό πίνουν, τό ἴδιο χῶμα ἔχουν καί τρέφονται, ἀλλά ἄλλο δένδρο κάνει μήλα γλυκά, ἄλλο κάνει λεμόνια ξυνά, ἄλλο κάνει πορτοκάλια, ἄλλο γκρέιπφρουτ, κ.τ.λ. Ὅμως ὅλα προέρχονται ἀπό τήν ἴδια τροφή, ἀπό τόν ἴδιο τόπο. Χῶμα καί νερό. Ἀλλά τό καθένα προσφέρει αὐτό τό ὁποῖο ἔχει μέσα του.

Κατά τόν ἴδιο τρόπο εἴμαστε καί ἐμεῖς φυτευμένοι μέσα στήν ἴδια Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας. Δέν μᾶς πολτοποιεῖ ὁ Θεός, δηλαδή δέν ἀλλάζει ὁ Θεός τήν προσωπικότητά μας, ἀλλά μᾶς ἀγιάζει. Εἶναι πολύ σημαντικό νά γνωρίζουμε καί νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι ὁ Θεός ἀγιάζει τήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ ἄνθρωπος ἀποβάλλει τά πάθη ἀπλῶς καί τίς ἀμαρτίες ἀπό μέσα του, ἀλλά παραμένει στήν κατάσταση τῆς Χάριτος, τήν χαριτωμένη ἐκείνη κατάσταση, τήν ὁποία μπορεῖ νά ἀποκτήσει, ὅταν τρέφεται ἀπό τό Πνεῦμα τό ἅγιο τοῦ Θεοῦ. Ἐνας ἄνθρωπος, λοιπόν, πού ἔχει μέσα του σοφία, ἔχει δεκτικότητα σοφίας, γίνεται ἓνας ἅγιος σοφός. Δέν θά γίνει ἓνας ἀπλοϊκός ἅγιος. Γι' αὐτό λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, σέ ἄλλον δίδεται λόγος σοφίας, σέ ἄλλον λόγος γνώσεως κατά τό αὐτό Πνεῦμα. Τό τονίζει, ὁ ἀπόστολος, ὅτι ὅλα αὐτά προέρχονται ἀπό τό ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα. Ὁ Θεός τά δίδει, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος συνεργεῖ, ἀνάλογα μέ τίς προϋποθέσεις πού ἔχει.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς δέν θά πρέπει νά ἔχουμε κατά τοῦ Θεοῦ παράπονα καί νά διερωτόμαστε κάθε λίγο καί νά παραπονούμεθα στόν Θεό, ἀλλά νά τόν εὐχαριστοῦμε. Καί ἡ εὐχαριστία καί δοξολογία τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά αὐξήσῃ τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος πού παραπονιέται, πού θυμώνει, πού γογγύζει, πού ἐξεγείρεται κατά τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀδελφῶν του καί ἐκεῖνα τά λίγα χαρίσματα πού ἔχει θά τά χάσῃ, διότι ἡ εὐχαριστία καί ἡ δοξολογία αὐξάνει τά θεῖα χαρίσματα καί προσθέτει καί ἄλλα. Ἐνῶ ὁ γογγυσμός καί ἡ ἔπαρση πού προέρχεται ἀπό τή σκληρότητα καί ἀπό τήν ὑπερηφάνεια καί ἐκεῖνα τά λίγα πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος θά τά καταστρέψῃ καί θά τά ἀφανίσῃ.

Γι' αὐτό ἄς φροντίζουμε νά ἀξιοποιοῦμε τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ γιά τήν ὠφέλεια καί τοῦ ἑαυτοῦ μας καί τῆς Ἐκκλησίας, ἐκπληρώνοντας τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο μᾶς τά ἔδωσε ὁ Θεός, τή σωτηρία μας.